

פשטת רבי נחמן מברסלב

נא לשמור על קדושת הגיליון



לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב בער אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זיע"א

בראשית

לקוטי הלכות
הלכות חלה ד' ד'

תמימות

אוצר היראה
תמימות, ד'

כל אחד, כפי מה שמתקרב יותר לדרכי התמימות והפשיטות של הצדיק, דהיינו שמתנהג בתמימות ובפשיטות בדרך אמונה, בלי שום חכמות זרות של העולם, כמו כן הוא יכול לקבל ולינוק יותר מהחסד חיים שממשיך הצדיק בעת פשיטותו.

כי העיקר הוא אמונה ותמימות, שהוא בחינת כלי שלם ותמים, לקבל על ידו כל טוב, כי עיקר השלמות הוא תמימות, וחכמות אין בהם שלמות כלל, כי אי אפשר להשיג שום דבר בשלמות על פי חכמה כידוע, וכמבואר בכמה מקראות.

ועל כן, אין שלמות כי אם למי שזוכה לאמונה ותמימות, ועל כן נקרא בשם תמים, כי כשמו כן הוא, כי תמים פרושו שלם, כי זה עיקר השלמות באמת.

סיפור

מספר חיי מוהר"ן:
מקום לידתו וישיבתו
ונסיעותיו וטלטוליו, ק"י ד'

ויהי היום, התפלל אחד נעילה לפני העמוד, ביום כפור, שלא ברצון רבינו, זכרונו לברכה, ונשתקל מלולו, באמצע התפילה, ולא היה יכול לפתוח פיו בשום אופן, עד שהוכרח להסתלק בחרפה גדולה, ועמד אחר תחתיו.

ואחר כך, במוצאי יום הכפורים, אמר רבינו, זכרונו לברכה, דברי צחות נאה כדרכו, על ענין הבעלי תפילה של אותו יום כפור, ואמר שהוא מטבע של אברהם אבינו, זקן וזקנה מצד אחד, בחור ובתולה מצד אחד.

כי בתחילה, התפלל חותנו של הבעל נעילה הנ"ל, ואחר כך חתנו הנ"ל, ושניהם התפללו בשביל נשותיהם כדי להתכבד בעיניהם וכו'.

ואמר אז, שהוא היה רוצה לעסוק אז בתפלתו, אודות הפריפינאציע (היינו מה שהאדונים לקחו המזיגה מיד המוכסנים): ואם אתם יודעים איך הסמך-מם עומד כנגד דבר שבקדושה, ואיך הוא מתגבר למנוע ולבלבל, ובא זה ועמד להתפלל, ודחיתי אותו.

ומחמת זה, התרעם על רבינו, זכרונו לברכה, האיש הזה הנ"ל, והלך ונסע לקהלת קודש שפלע, והלשין על רבינו, זכרונו לברכה, בפני הזקן הידוע דשם, עד שעשה מחלוקת גדול על רבינו, זכרונו לברכה.

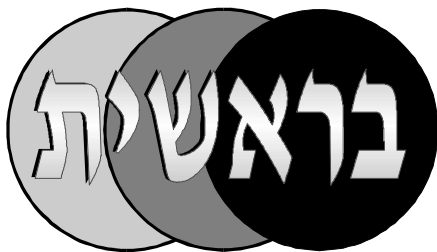
ומאז והלאה, נתעורר המחלוקת הגדול מאד, עד שכמעט כל העיר כולה

בנו בכל עת, עד שאנו זוכין להבחין מי הראשית ומי השיריים.

וזה בחינת ויבדל אלקים בין האור ובין החשך, שהם בחינת ראשית ושיריים: כי האור במזרח שנקרא קדם בחינת ראשית והחשך שהיא שקיעת האור הוא במערב שנקרא אחור וסוף בחינת שיריים; ואז, כשיש הבדלה בין האור והחשך, בין הראשית והשיריים, אז עיקר תיקון העולם, שנתתקנין גם השיריים על ידי הראשית...

וזה: ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד, שנכללין הערב והבוקר יחד, שהם הראשית והשיריים, ושניהם נכללין ביחודו של עולם... שזהו בחינת יום אחד, שנאמר על שם שהיה ה' יתברך יחיד בעולמו.

כי דייקא על ידי שהבדיל ה' יתברך, בין האור וחשך, דהיינו בין הראשית והשיריים, ויודעין מי הראשית ומי השיריים, אז דייקא נתתקנין גם השיריים, ונכללין גם כן בה' יתברך... בבחינת ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, כנ"ל.



צדיק

אוצר היראה
צדיק, ג'

צריכין לנדד שינה מעיניו ומעפעפיו תנומה, לשוטט ולבקש ולהרבות בתפלה ותחנונים, שיזכה למצוא הצדיק האמת, שיוכל לרפאותו ולהכניס בו השגת אלקות, ולהציל את נפשו מני שחת.

ועל זה, צריכין לשבר השינה ולקום בחצות לילה, ולבכות ולצעוק מאד, על חורבן בית המקדש, ועל הסתלקות הצדיקים, שקשה כפלים כחורבן בית המקדש, עד שיזכה גם עתה למצוא הרבי והמנהיג האמת, שיוכל להכניס בו ידיעת אלקותו יתברך, שעל ידי זה יתמלאו לו כל החסרונות, ויתבטלו כל הצרות, ויתקן הכל.

בראשית ברא אלקים... ודרשו רבותינו ז"ל: בשביל ישראל, שנקראו ראשית תבואתו, ובשביל התורה שנקראת ראשית דרכו וכו'.

נמצא שישאל והתורה הם העיקר והראשית שבשבילם נברא הכל, השמים והארץ וכל אשר בהם; ועל כן בודאי השמים והארץ וכו' כולם נקראו שיריים לגבי התורה וישראל, שהם ראשית ועיקר התיקון, כשיודעין מי הראשית והעיקר; וכל העולם ומלואו, שהם השיריים, טורחין בשבילם, אזי גם השיריים נתתקנין על ידי הראשית, ואז חוזר הכל לה' יתברך, בבחינת ונשאר גם הוא לאלקינו, כמו שיהיה לעתיד.

אבל כל זמן שאין מפרישין הראשית, ואין יודעין מי הראשית ומי השיריים, מכל שכן, כשחס ושלום, מהפכין האמת, והזנב לראש וכו', אזי כל העולם מקולקל, חס ושלום.

וזהו בחינת: והארץ היתה וכו', כי בתחילת הבריאה, שהיתה בשביל הראשית, כדי שעל ידי זה יתתקנו השיריים כנ"ל; אבל אז, בתחילה, עדיין לא נתגלה ולא ניכר מי הראשית, כי אז, עדיין, לא נתגלה קדושת ישראל והתורה, שהם הראשית. על כן, נאמר אז והארץ היתה תהו ובהו וחשך וכו'.

כי כל זמן שלא נתגלה הראשית, כל העולם מקולקל בבחינת תהו ובהו וחשך וכו', כמו עכשיו בגלות, שישאל שהם הראשית כבושים בגולה, והם (אומות העולם) לראש וכו'.

וזהו שדרשו במדרש תהו ובהו וחשך על הגליות של הארבע מלכויות, כמו שכתוב שם: תהו זה מלכות בבל וכו' ובהו וכו'. היינו כי תהו ובהו וכו' מרמו על זמן הגליות שישאל כבושים בגולה ואין ניכר הראשית שבשבילו נברא הכל, אך עיקר הקיום בגלות הוא על ידי בחינת ורוח אלקים - דא רוחו של מישח - מרחפת על פני המים - דא אורייתא (התורה).

כי משיח עתיד לגואלינו מהרה, והוא גם הוא מחיה ומקיים אותנו, כל ימי הגלות, על ידי התורה שמאיר בנו, ומודיע לנו כי עדיין ה' אתנו, ושלא נתייאש עצמנו ממנו יתברך, כי עדיין יש לנו תקוה, לכל אחד ואחד, בכלל ובפרט...

ועל ידי זה, ויאמר אלקים יהי אור ויהי אור, כי על ידי זה ה' יתברך מאיר

אחינו בית ישראל
 העלון שלכם מפיץ את
 תורת הגאולה של אדמו"ר
רבי נחמן מברסלב, זצוק"ל
 העלון זקוק לעזרתכם. תרומות ניתן
 להפקיד בכל סניפי הדואר, על חשבון
מספר 7-2255-89
 תזכו למצוות...

חלקו על רבינו, זכרונו לברכה. וגודל
 עוצם המחלוקת שהיה עליו שם, וגודל
 היסורין שהיו לו שם, אי אפשר לשער
 ולספר, כי ישב שם כמו על קוצים
 ממש.

⊙ ואחר סוכות, נסע לשם הזקן
 הני"ל, ופער פיו לבלי חק עד שעשה שם
 מחלוקת גדול עליו.

⊙ ובתחילה, היה לו אהבה עם רבינו,
 זכרונו לברכה, והיה הזקן כפוף וכנע
 מאד לפניו, אך מעת הני"ל שנכנס
 רבינו, זכרונו לברכה, לזלאטיפאליע,
 סמוך לבבולו שתי פרסאות, וגם על ידי
 רבוי המלשינות כני"ל, על ידי זה
 נתעורר המחלוקת הגדולה, עד שבדו
 עליו כזבים, אשר לא עלתה על דעתו.

⊙ ורבינו, זכרונו לברכה, אמר שהוא
 מוכרח לישוב שם מן השמים, כי הוא
 מתקן שם חטא של ירבעם בן נבט.

⊙ והרב החסיד המפורסם, מגיד
 מישרים מטיראוויצע, שהיה מאנשי
 רבינו, זכרונו לברכה, שאל את פיו
 הקדוש: **מדוע לא שלחתם אותי
 מקודם, לתוך העיר זלאטיפאליע,
 והייתי מדבר עם הנגידיים דשם, והיו
 מקבלים אתכם לתוך העיר בכבוד גדול
 כראוי? השיב לו רבינו, זכרונו לברכה:
 אם הייתי רוצה להמתין, הייתי נכנס
 לתוך העיר זלאטיפאליע עם עגלת צב
 בכבוד גדול מאד, אך איני יכול
 להמתין כי אני מוכרח, מן השמים,
 לנכנס לשם.**

⊙ ובכל העניינים האלו, יש הרבה
 לספר, יקצרו המון יריעות. גם אמר
 אז: **כשם שיש ערים למטה כך יש**

ערים למעלה, ואמר אז התורה של
 אלה מסעי בני ישראל (המובא בלקוטי מוהרי"ן
 תנינא, סימן ס"ב), שמדבר שם מתיקון חטא
 עבודה זרה, לכפר על: אלה אלהיך
 ישראל, על ידי מסעי בני ישראל. ושם
 הוא רק רמו בעלמא, מענין זה של
 ירבעם בן נבט הני"ל.

⊙ וישב שם שתי שנים רצופים,
 וקירב שם הרבה אנשים להשם יתברך.
 וגם הצדיק מורנו הרב יצחק אייזיק,
 זכרונו לברכה, נתקרב שם. ואמר שם
 תורות הרבה, גבוהות ונוראות מאד.

⊙ [אמר המעתיק: יסכר פי דוברי
 שקר, האומרים שתכף אחר שבא
 רבינו, זכרונו לברכה, מארץ ישראל,
 התחיל הזקן הני"ל לחלק עליו, ואמר
 מה שאמר וכו', תאלמנה שפתי שקר,
 הרוצים להכחיש את הידוע. כי אדרבה
 כשחזר רבינו, זכרונו לברכה, מארץ
 ישראל, היה בבית הזקן הני"ל, וקבלו
 בכבוד גדול, וכמבאר לקמן בענין
 נסיעתו לארץ ישראל. וכידוע, שגם
 אחר כך, היתה אהבה גדולה ביניהם
 כמקודם, ונהג הזקן בו כבוד גדול
 ביותר, עד שנכנס רבינו, זכרונו לברכה,
 לזלאטיפאליע, וכמבואר כאן.]

⊙ וזה היה כמו שנה ומחצה, אחר
 שחזר רבינו, זכרונו לברכה, מארץ
 ישראל לביתו.]

מכתב

מספר אבי הנחל ב'
 מכתב קל"ז

⊙ ... להיות נודע לדורות, כי שנת
 תקצ"ה, בזאת השנה היתה מחלוקת
 גדולה עד למאד, והתחילה אחרי ראש
 השנה ונמשכה כל השנה, וגם בשנת
 תקצ"ו, גם כן לא נשקט המחלוקת עד
 שנת תקצ"ח, שמתו במיתה מגונה
 ומיתה משונה הבעלי לשון הרע
 ורכילות, אשר דרכו לשונם לירות
 במסתרים תם וכו', וביניהם היה הנגיד
 משה מכפר שערעוועץ, אשר שילם רעה
 תחת טובה.

שיחות הר"ן

שיחות הר"ן
 ק"ג

טוב יותר להיות פתי, יאמין לכל
 דבר, דהינו להאמין אפילו בשטותים

ושקרים, כדי להאמין גם בהאמת,
 מלהיות חכם ולכפר בכל, חס ושלום.
 דהינו, לכפור בשטותים ושקרים, ועל
 ידי זה נעשה הכל ליצנות אצלו, וכופר
 גם בהאמת, חס ושלום, ומוטב
שאקרא שוטה כל ימי ואל אהיה רשע
שעה אחת לפני המקום (עדיית ה-ו).

עצות

לקוטי עצות
 דעת, א'

⊙ עיקר הדעת הוא בלב. כי גם עובדי
 כוכבים יש להם דעת, אבל הוא בלא
 לב, אך עיקר הדעת כשהוא בלב.

⊙ ושם בלב מקום היראה, היינו
 שידע את ה' יתברך בלבו, ולא במוחו
 לבד, היינו שימשיך ויקשר את הדעת
 לתוך הלב, עד שתיפול עליו אימה ופחד
 ויראה מגדולתו יתברך, עד שיתעורר
 לעבדו באמת, עד שיזכה ליראת
 הרוממות, שידע ממי יתיירא.

⊙ וזה זוכין על ידי התבודדות, על ידי
 ששופטין את עצמו בעצמו, ועל ידי זה
 זוכין לאור הגנוז (לקוטי-מוהרי"ן טו).

תפילה

לקוטי תפילות, ט'
 ר"ב

⊙ ...וזכני למשפט דקדושה באמת,
 שאזכה ליישב דעתי בכל יום תמיד,
 ואשפט את עצמי היטב, ואדון בעצמי
 את כל העסקים והעניינים והמעשים
 אשר אני עושה, אם כך ראוי לי לעשות,
 לבלות ימים במעשים כאלה, חס
 ושלום.

⊙ ואזכה לאחוז את דעתי היטב זמן
 מסוים, בישוב הדעת הזה ובמשפט
 הזה, ולא אניח את דעתי ומחשבתי
 לברוח מזה מהרה, רק אזכה לכנוס
 בישוב הדעת הזה ובמשפט הזה, היטב
 היטב, עד שאזכה שיתחזק ישוב דעתי
 באמת, בתוקף גדול ובהתגברות חזקה,
 באופן שאזכה לסור ולשוב מעתה תכף
 ומיד מכל המעשים הרעים ומכל
 המחשבות הרעות, ולאחוז רק במעשים
 טובים תמיד.



מוקדש לרפואה שלמה של:
אביה לאה בת אסתר
 ולעילוי נשמת:

מרדכי זכריה בן פנחס, ז"ל (ה"ג)

עלים לתרופה

[מכתב מ"ז]

⊙ בעזרת השם יתברך, יום ג' חוקת תקצ"א.
 שלום וחיים לאהובי בני חביבי הוותיק מורנו הרב יצחק שיחיה.
 ⊙ נא בני חביבי, להודיעני מיד על ידי מוסר כתב זה משלומך ומשלום בנך שיחיה, כי
 עיני כלות כל היום לשמוע הטוב מאתו, ה' יתברך יסעדה וישיבהו לאיתנו בקרוב.
 ⊙ והנה לספר לך חסדי ה' אשר עשה עמי באלו הימים תקצר היריעה, כי שני בני שיחיו היו חולים מחלי המאזלין, וגם
 שני בניה של זוגתי, וכולם היו מסוכנים מאד, וקצתם היו אצלי לאחר יאוש כמעט, רחמנא לצלן, ובגודל נפלאותיו
 יתברך וחסדיו העצומים, שבו לאיתנם, בעזרת השם יתברך, רק בני יוסף יונה שיחיה עדיין לא שב לכוחו מחמת שביום
 שבת קודש וביום א' בשבוע זאת, היה מסוכן מאד מאד, וזה סמוך החלימהו והחיהו ה' יתברך, ברחמי הגדולים, בלי
 שום רפואות, ובלי שום עשיה ותחבולה כלל, כדרכנו, כידוע לך, ה' ישיבהו לאיתנו בקרוב, ועתה עיני צופיות לשמוע
 הטוב מבנך שיחיה, נא להודיעני מיד, יתר מזה אין בלשוני מילה עתה להרחיב הדיבור.
 ⊙ נא בני, חזק ואמץ מאד, ושמח נפשך בכל מה שתוכל, וזכור חסדי ה' אשר כבר הפליא עמנו, לשום לנו שארית בארץ
 להחיותנו כהיום הזה, על ידי מעיני הישועה וכו' וכו', כן יוסיף ה' חסדו עמנו, ואל יעזבנו ואל יטשנו לעולם.
 ⊙ דברי אביך, הדורש שלומך תמיד, באהבה, ומעתיר בעדכם, ומצפה לתשובתך מהרה.

נתן מברסלב